SVERIGES RIKSDAG

# Motion till riksdagen 2026/27:2118

**av Runar Filper (SD)**

# Krafttag mot skarvpopulationens utbredning

## Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa ett statligt system med skottpengar eller annan ekonomisk ersättning för lagligt fällda skarvar, särskilt i områden där skarven orsakar betydande skador på fiskbestånd och fiske, och tillkännager detta för regeringen.

## Motivering

Skarvens påverkan på fiskbestånd och kustnära fiske är en fråga som under lång tid har engagerat yrkesfiskare, forskare och kustsamhällen. Storskarven är en naturlig del av ekosystemet, men dess predation kan i vissa områden innebära en betydande belastning på redan utsatta fiskbestånd. Detta är särskilt bekymmersamt där fiskarter har svag beståndsutveckling eller där det småskaliga yrkesfisket redan har svårt att bära sig ekonomiskt.

Ett livskraftigt kustnära fiske är viktigt för arbetstillfällen, lokal livsmedelsproduktion och levande kustsamhällen. Förvaltningen av skarv behöver därför ta hänsyn till både ekosystemens förutsättningar och de konsekvenser som stora lokala skarvbestånd kan få för fisket. Åtgärderna bör grundas på kunskap om skarvens påverkan i det berörda området och utformas så att de bidrar till en långsiktigt hållbar förvaltning.

## Ekonomiska incitament för en effektivare förvaltning

Skyddsjakt är ett av de verktyg som kan användas för att begränsa skarvens påverkan där det finns förutsättningar för detta. Även oljering av ägg och andra tillåtna åtgärder kan vara aktuella. För att dessa insatser ska få avsedd effekt krävs dock att besluten kan omsättas i praktiken och att det finns tillräckliga incitament för att genomföra den tillåtna jakten.

Frågan om skottpengar på skarv har diskuterats under flera år. I november 2021 framförde Sveriges Fiskares Producentorganisation (SFPO) krav på skottpengar i ett öppet brev till generaldirektörerna för Naturvårdsverket, Jordbruksverket och Havs- och vattenmyndigheten. Organisationen föreslog då en ersättning på 1 000 kronor per skjuten skarv.

I september 2022 tog SFPO ett eget initiativ och avsatte 100 000 kronor för ersättning på 50 kronor per lagligt fälld skarv. Initiativet visade att en ekonomisk ersättningsmodell kunde prövas även utan ett statligt system. En sådan branschfinansierad satsning är dock begränsad i omfattning och kan inte ersätta en långsiktig, samordnad lösning där det finns ett tydligt behov.

## Behov av fortsatta åtgärder

Regeringen gav under 2025 Naturvårdsverket, Sveriges lantbruksuniversitet och Formas uppdrag att utveckla kunskapsunderlaget och förbättra integreringen av säl- och skarvförvaltningen i havsmiljöarbetet. Naturvårdsverket redovisade i november 2025 förslag som bland annat omfattade utökade möjligheter till skyddsjakt, vägledning om oljering av skarvägg och en nationell tjänst för riktad skyddsjakt och oljering.

Dessa initiativ visar att behovet av en mer effektiv skarvförvaltning har uppmärksammats. Det finns samtidigt skäl att pröva om ekonomiska incitament kan komplettera de åtgärder som redan finns och de förändringar som föreslagits.

Ett statligt ersättningssystem bör utredas med inriktning på områden där skarvens påverkan på fiskbestånd och fiske är särskilt väl dokumenterad. Utformningen behöver säkerställa att ersättning endast lämnas för lagligt genomförd jakt, att insatserna kan följas upp och att offentliga medel används där de förväntas göra störst nytta. Även kostnader, administration och risken för oönskade effekter behöver vägas in.

Regeringen bör därför låta utreda hur ett system med skottpengar eller annan riktad ekonomisk ersättning kan utformas och finansieras. Syftet ska vara att skapa bättre

förutsättningar för att genomföra beslutad skyddsjakt, minska skarvens påverkan i särskilt utsatta områden och värna fiskbestånd och kustnära fiske.

En aktiv och kunskapsbaserad förvaltning av skarven är viktig för att förena hänsynen till naturen med möjligheterna att bedriva ett livskraftigt svenskt fiske. Ekonomiska incitament bör därför prövas som ett möjligt komplement till övriga förvaltningsåtgärder.

*Runar Filper (SD)*